

IN MEMORIAM

Dr RELJA OSTOJIĆ
(1902—1967)

Ovim govorom se prof. Slavoljub Popović u ime Pravno-ekonomskog fakulteta u Nišu oprostio sa pok. prof. Reljom Ostojićem (14. septembra 1967).

Dragi Relja, još pre tri dana verovali smo u Tvoje brzo ozdravljenje, ali neumitna smrt otrgla Te je iz naših redova kada smo se nadali da je najgore prošlo.

Do pre tri godine Relju Ostojića nisam lično poznao. Kada je trebalo naš novi fakultet popuniti iskusnijim naučnim radnicima, o Relji Ostojiću dobili smo najbolje mišljenje. Njegov dolazak predstavljao je dalje kadrovsko jačanje našeg fakulteta. U nedostatku nastavnika Relja Ostojić se spremno prihvatio nastave, pored predmeta za koje je biran i drugog predmeta koji mu je Veće fakulteta poverilo.

Rad Relje Ostojića na našem fakultetu nije ostao nezapažen, jer je samo godinu dana posle dolaska u Niš izabran za dekana fakulteta. To je značilo priznanje i potvrdu njegovih kvaliteta.

Iako je Relja Ostojić relativno kratko vreme bio u našim redovima (oko tri godine), njegov rad ostavio je značajan trag. On je imao veoma široko i živo naučno interesovanje za probleme svoje struke. Pre godinu dana održao je nekoliko predavanja u inostranstvu, a objavio je i radove na stranim jezicima. Široka opšta i ekonomska kultura, kao i solidno poznavanje tri svetska jezika omogućili su mu da pomno prati savremene probleme nauke kojom se bavio. Za vreme dok je bio u našim redovima, nijedne godine nije izostao sa svojim naučnim priložima za »Zbornik« našeg fakulteta, jer je to smatrao svojom prevashodnom obavezom.

Savestnost i predanost u radu Relje Ostojića došli su do izražaja i za vreme vršenja dužnosti dekana. Živeo je sa problemima fakulteta i sve njegove misli bile su usredsređene na njihovo rešavanje. Investiciona izgradnja, kadrovski i mnogobrojni drugi problemi angažovali su velikim delom njegovu delatnost i energiju. Osećao je sa puno odgovornosti svest o dužnostima koje je imao kao dekan fakulteta, nastavnik i građanin ove zemlje. Njegov rad služio je za primer mlađim saradnicima.

Ali naučna erudicija Ostojićeva nije bila zatvorena u njemu. On je znao da sa veštinom pedagoga prenosi znanje na svoje mlađe saradnike. Nastojao je da u svakoj prilici pruži svestranu pomoć studentima i svojim mlađim saradnicima. Veliki humanizam kojim je bila prožeta ličnost Ostojićeva, dolazio je do izražaja u svim njegovim odnosima sa kolegama, saradnicima i prijateljima. Umeo je vrlo brzo da uspostavi neposredan kontakt sa ljudima. U svakome je gledao prvo čoveka kome treba otvoreno i ljudski prići, bez obzira na njegov društveni položaj. Zbog te njegove osobine svi koji su dolazili u kontakt s njim osećali su ga prisnog i nesebičnog.

Smrt Relje Ostojića predstavlja težak gubitak za naš fakultet, a naročito za Ekonomski odsek na kome je bio jedini redovni profesor, za njegove prijatelje i poštovalce i za sve one koji su u dugogodišnjoj njegovoj naučnoj karijeri saradivali sa njim. Smrću Relje Ostojića prekinuta je njegova svestrana aktivnost.

Dragi Relja, nastavnici, studenti i Tvoji prijatelji došli su da se oproste s Tobom. Tužan je i bolan, Relja, rastanak s Tobom. Budi Relja, uveren da će Tvoje kolege, studenti, saradnici i prijatelji zadržati Tvoj svetli lik u svom sećanju.

Neka je slava Relji Ostojiću.

Dr JOŽE JUHART

Septembra prošle godine umro je Dr. Jože Juhart, profesor Pravnog fakulteta u Ljubljani. Smrću profesora Juharta izgubila je slovenačka pravna kultura jednog od svojih klasika, piše Dr. Bogomir Sajovic u Slovenskom Pravniku (br. 9—10, 1967), a jugoslovenska nauka procesnog prava, dodao bih ja, jednog od svojih najboljih radnika. Ostavio je za sobom delo od trajne vrednosti »Civilno procesno pravo FLRJ« (Ljubljana 1961, str. XVI + 654), u kome je, na evropskom nivou, obrađen građanski parnični postupak; objavio niz članaka iz iste materije; dao skripta za građanski izvršni postupak (Ljubljana 1962, str. 140); u rukopisu mu ostalo delo »Nepravdno sodstvo. Opšti del«, koje će uskoro biti objavljeno. I sve to — za ciglo nekoliko godina rada kao profesor građanskog procesnog prava.

Rođen 1906, studirao prava na Pravnom fakultetu u Ljubljani i doktorirao 1913, sudijski i advokatski pripravnik, a od 1937. advokat u Celju, 1941. prognan od Nemaca iz Donje Štajerske, od maja 1944. učesnik u NOB, po oslobođenju radio na organizaciji sudstva u Sloveniji, 1947. načelnik odeljenja za izgradnju narodne vlasti pri Prezidijumu Narodne skupštine Slovenije, 1950. arbitar Državne arbitraže NR Slovenije, 1956. izabran za vanrednog profesora Pravnog fakulteta u Ljubljani za predmet Građansko pravo, a 1961. za redovnog profesora za predmet Građansko procesno pravo.

Juhart je otpočeo da piše kao već sasvim zreo pravnik i do izbora za profesora dao nekoliko stručnih radova. Aktivnom naučnom radu posvetio se kao profesor, a svojim delima potpuno opravdao ukazano mu poverenje. Marljiv i neumoran radnik, savestan i pedantan istraživač, sa smislom za tretiranje teorijskih problema s obzirom na praktične potrebe, sa veoma solidnim poznavanjem procesne literature i sigurnim osećanjem za svakidašnju stvarnost kojoj procesno pravo treba da služi, profesor Juhart je dostigao zavidnu visinu kao pisac udžbenika Građanskog procesnog prava.

Pisac ovih redova nije imao sreću da kolegu Juharta lično poznaje, ali je prema njemu gajio duboko poštovanje već od prvih dana studiranja njegove izvanredno dobre knjige »Civilno procesno pravo«, čije je stranice čitao sa retkim zadovoljstvom, pa zato iskreno žali što smrt nije dozvolila ovome procesualisti visokog ranga da završi svoj sistem jugoslovenskog procesnog prava.

Prof. Mil. Č. Marković